U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) W. H.**, **b) T. P.**, **c) J. Š.**, zastoupeni T. P., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2011, č. j. MV-58402-37/VS-2009, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 94/2011, o návrhu žalobců na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatelé **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 11. 6. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 6. 2012, se žalobci (dále jen „navrhovatelé“) domáhají určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nařízení jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 3 A 94/2011 ve lhůtě nejpozději do 30. 7. 2012. Svůj návrh odůvodnili tím, že městský soud je v dané věci již řadu měsíců nečinný, k cíli nevedla ani stížnost na průtahy v řízení, ani předchozí návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 3. 5. 2012, a proto podávají tento návrh. Současně uvedli, že nelze akceptovat argumentaci obsaženou v přípisu předsedy Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2012, č. j. St 81/2012, ani v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2012, č. j. Aprk 13/2012 – 51. Je na státu, aby uspořádal a personálně a materiálně vybavil své soudnictví takovým způsobem, že věci budou projednávány bez průtahů a v přiměřené lhůtě. Nelze se smířit se situací, kdy vinou liknavosti soudu není ani téměř po 3 letech projednán spor mezi navrhovateli, členy přípravného výboru nově vzniklého občanského sdružení a žalovaným Ministerstvem vnitra o registraci sdružení, a je proto na místě soud k činnosti přinutit závazným rozhodnutím nadřízeného soudu.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout, s tím, že jde o opakovaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, přičemž o předchozím návrhu bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2012, č. j. Aprk 13/2012 – 51. Dále konstatovala, že od předložení předchozího návrhu navrhovatelů nedošlo ve věci k žádným změnám.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelé se žalobou ze dne 29. 6. 2011, doručenou městskému soudu téhož dne, domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla odmítnuta podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, registrace občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení. Městský soud dne 3. 8. 2011 poučil navrhovatele o složení senátu, který věc bude projednávat a rozhodovat, a vyzval je ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a k zaplacení soudního poplatku. Navrhovatelé přípisem ze dne 18. 8. 2011, doručeným soudu téhož dne, sdělili, že nesouhlasí s upuštěním jednání ve věci, dále dne 22. 8. 2011 uhradili požadovaný soudní poplatek. Soud poté přípisem ze dne 25. 8. 2011 zaslal kopii žaloby žalovanému, poučil ho o složení senátu a současně ho vyzval, aby ve lhůtě dvou měsíců od doručení této výzvy předložil úplný správní spis. Dne 1. 11. 2011 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě, v němž mu sdělil, že správní spis byl již městskému soudu zaslán k věci vedené pod sp. zn. 5 A 125/2011. Dne 7. 11. 2011 soud vyzval navrhovatele b), aby založil do spisu originály plných mocí k zastupování navrhovatelů a) a c) a současně mu zaslal vyjádření žalovaného k žalobě. Dne 8. 11. 2011 byla soudu doručena odpověď navrhovatelů na výzvu ze dne 7. 11. 2011 a jejich replika k vyjádření žalovaného k žalobě a poté dne 9. 11. 2011 navrhovatel b) nahlédl do spisu. Dne 3. 5. 2012 byl soudu doručen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to nařízení jednání v dané věci ve lhůtě nejpozději do 30. 6. 2012; tento návrh byl zamítnut shora uvedeným usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2012 s odůvodněním, že městský soud nebyl v případě navrhovatelů nečinný a postupně činil procesní úkony, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V tomto řízení Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Pro posouzení důvodnosti opakovaného návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu v dané věci je nutno zdůraznit, že městský soud dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), je povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatelů (napadeno je rozhodnutí žalovaného o odmítnutí registrace občanského sdružení) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s. Tato skutečnost je navrhovatelům známá již z odůvodnění citovaného usnesení zdejšího soudu ze dne 5. 6. 2012, stejně tak jako skutečnost, že Nejvyšší správní soud po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatelů nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně průběžně procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout, a to s přihlédnutím k pořadí, v jakém k němu došla. Nelze tedy konstatovat, že byl nečinný.

Od této doby, tj. od 5. 6. 2012, nedošlo ve věci k žádným novým skutečnostem rozhodným pro její posouzení z hlediska procesního postupu soudu. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani zavádějící tvrzení navrhovatelů, že „vinou liknavosti soudu není ani téměř po 3 letech projednán spor o registraci sdružení“, neboť navrhovatelé podali žalobu u soudu před necelým rokem dne 29. 6. 2011, ani doba, která uběhla mezi vydáním usnesení zdejšího soudu o předchozím návrhu navrhovatelů na určení lhůty k provedení procesního úkonu dne 5. 6. 2012 a jejich opakovaným návrhem ze dne 11. 6. 2012. Za tak krátkou dobu totiž ve věci nemohlo objektivně „dojít k žádným změnám“, jak výstižně uvedla předsedkyně senátu ve svém vyjádření.

Nad rámec uvedeného je třeba zdůraznit, že v současné době jsou to právě navrhovatelé, kteří se opakovaným nedůvodným návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu negativním způsobem podílejí na prodloužení délky řízení a neumožňují městskému soudu po dobu, kdy je soudní spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu, činit žádné úkony.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud opakovaně neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh navrhovatelů podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu